

kunne skabe Konkurrenter til Folk i det civile Liv.

Halsted: Det ærede Medlem er ikke synderlig original; den Historie om mit Standpunkt have vi jo nu faaet hver eneste Gang i de sidste 5—6 Aar, naar Finansloven har været til Behandling. Jeg maa henholde mig til, hvad jeg har svaret hittil. Socialdemokratiet kommer til at lade Højre bestemme sit Standpunkt. Bestem De Deres, mine Herrer, men lad os om vort. Naar jeg finder Budgettet gennemgaaende tilfredsstillende, som Forholdene nu en Gang ere, saa kan det ikke falde mig som visse andre Herrer ind af Agitationsgrunde at opstille Ændringsforslag, det er ikke nødvendigt.

Hvad Underofficersbladet angaar, vil jeg gøre opmærksom paa, at hvis det ærede Medlem ikke har flere eller andre Kilder til sin Raadighed, da er det for lidt. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at disse Kursus, der her er Tale om, ere frivillige, og det skal nok vise sig, at der er tilstrækkelig mange, der have Lyst til at frekventere dem. Det er kun Principet, jeg paataler; skønt det ærede Medlem siger, at han ønsker Underofficererne god Uddannelse, maa de dog ikke lære andet end at kommandere højre og venstre om, men det er for lidt for det nuværende Tidspunkt.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) taler om sit Standpunkt; jeg kender det ikke. Han har ikke et eneste Standpunkt for sig, han kan kun løbe bag efter andre, det er det ærede Medlems Standpunkt.

Saa sagde det ærede Medlem, at Underofficersbladet var en daarlig Kilde. Det faar staa for det ærede Medlems Regning. Saa længe jeg ikke har faaet det modsatte bevist, gaar jeg ud fra, at hvad Underofficererne skrive i deres Blad, maa betragtes som deres Anskuelse vedrørende denne Sag. Saa sagde det ærede Medlem, at vi ville ikke have, at de skulle lære andet end at kommandere højre og venstre om. Det er lige stik imod det virkelige Forhold; vi have ikke det mindste imod, at der gives Kursus for Underofficererne i elementære og almindelige Fag, men ikke i specielle Fag, hvorved der paaføres de civile Erhverv en meget uheldig Konkurrence.

Halsted: Maa jeg gøre det ærede Medlem (K. M. Klausen) opmærksom paa,

at „den daarlige Kilde“ er hans Opfindelse og ikke min; jeg har ikke sagt noget i saa Henseende. Jeg har sagt, at den ikke er udtømmende. Men jeg er jo vant til disse Omskrivninger af mindre behagelig Art, og det ærede Medlem maa ikke forundre sig over, at jeg ikke vil lade det hæfte paa mig.

Saa siger det ærede Medlem, at jeg har intet Standpunkt. Hvad ved det ærede Medlem om det? Han ved overhovedet saa lidt om os, naar det kommer til Stykket, at han ikke kan have nogen Mening derom. Jeg har ganske det samme Standpunkt som Flertallet, og det er vel et Standpunkt. Om det ærede Medlem vil betegne det med, at jeg binder min Slæde til det, det har jeg ikke noget imod. Ville andre trække min Slæde, saa for mig gerne. Med mit Standpunkt er Flertallets ogsaa nogenlunde foreneligt. Jeg kunde maaske ogsaa paa mange Punkter ønske at faa det noget anderledes, men alene for at have noget at tale om her er det ikke nødvendigt. De Herrer give mig tilstrækkeligt at tale om her alligevel.

Rasmus Hansen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted), der nu sidst talte, udtalte, at den Maade, som de ledende i Militærkredse eller som Officererne helst ønskede, at Mandskabet skulde indkvarteres paa, nemlig i Kaserner i Stedet for hos Borgerne, fik fuld Tilslutning hos Finansudvalget. Jeg vil protestere mod denne Udtalelse, thi den er ikke rigtig. Jeg protesterer mod den, thi jeg fandt, at den Indkvarteringsmaade at indkvartere Mandskabet hos Borgerne var langt at foretrække for at indkvartere det i Kasernerne, og jeg vidste, at Mandskabet satte langt, langt større Pris paa at blive indkvarteret hos Borgerne end i Kaserner. Det har jeg personlig Erfaring for fra min nærmeste By, nemlig Viborg, og jeg tror, at Militærforholdene der ere fuldt saa gode som de Steder, hvor man har Kaserner. Naar jeg desuagtet ikke har stillet Ændringsforslag, er det, fordi jeg ikke fik tilstrækkelig Tilslutning hos andre i Finansudvalget, og jeg ønskede ikke at staa ene med et Ændringsforslag, da Følgen jo simpelt hen vilde blive den, at det ikke vilde blive vedtaget.

Men naar jeg nu har forlangt Ordet, er det nærmest for at tale om Hærens Remontering. Som ærede Medlemmer ville se af den Betænkning, der nu er afgiven, findes der Sp. 447—50 den sædvanlige Redegørelse fra Krigsministeriet angaa-